

Zlasti častno omeni zgodovina Hadrijana I. v osmem, in Paškala II. v enajstem stoletju, o katerem poslednjem pravi, da jo je vso prenovil. Zadnje večje poprave izgotoviti je dal Klemen XI. v prejšnjem stoletju, in kar je posebne pohvale vredno: strogo je pri tej popravi ohraniti veleval prvotno starinsko obliko. Uže preddvor, katerega sem zgoraj omenil, živo opominja na to. Imenuje se „atrium“ ali „paradiž“. V njegovem osredju stal je nekdanj velik kropilni kamen, čegar voda se je blagoslovila na predvečer sv. Treh Kraljev. Predno so verniki stopili v baziliko in se vdeležili sv. skrivnost, bilo je v navadi, da so si vmili z blagoslovljeno vodo roki in obraz. V pokritih hodiščih, katere sem tudi zgoraj omenil, bivali so med božjo službo spokorniki, kateri niso smeli v cerkev; onim pa, ki so se še hujše pregrešili, odkazana so bila mesta na nepokritem prostoru preddvornem. „Atrium“ služil je dalje za sodnijske seje, za cerkvena zbirališča, za „agape“ (nekake pobratimske obede); tudi pokopavali so letod take, ki so se v življenju odlikovali kot izgledni kristijani, ali pa po drugih slovečih delih. Neposredno pred cerkvenim vhodom stali so poslušajoči, to je oni, ki so bili kaznovani le zaradi malih prestopkov; dalje katehumeni (ki so se pripravljali na sv. krst) in drugoverci, ki so pridigo in petje psalmov smeli poslušati, pri začetku božje službe pa se morali umakniti.

Prestopivšemu vhodni prag bazilike sv. Klementa razširja se obiskovalcu pred očmi prostorno triladijno svetišče, ki ima gledé svoje stavbe nekoliko enakost (vsaj kar sprednjo stran zadene), s cerkvijo „Ara coeli“, kakor sem omenil o svojem času, prištevajo se tudi med starejša svetišča rimskega mesta. Dve vrsti na gosto postavljenih marmelnastih stebrov (na vsaki strani po 8) deli jo v tri ladije. Srednja ima prelep, lesen, z zlatom in umetnimi slikarji bogato okinčan strop. V sredi te ladije, bolj gor proti presvetišču, nahaja se (po starodavni šegi krščanskih cerkvá) podolgasto štiri-vogelni, z marmelnasto ograjo omejeni prostor, kor imenovan, ki je služil nekdanj kot prostor za nižje duhovenstvo (dijakone, poddiakone itd.) in za pevstvo. V to ograjo vdolbljene črke dajejo soditi al imé papeža Janeza VIII. (872—882), al, kakor drugi trdijo, papeža Janeza II. (533—535), in to kaže na priliko čas (vsaj dolgo se je tako mislilo), kedaj se je sezidal ta (sprednji) del bazilike. Pri desni strani kora vravnana je, več stopnic visoko, nekaka prižnica (Ambon), kjer se je bral med sv. daritvijo list. — Subdiakon je bil med tem branjem obrnjen proti altarju. Viši in lepši Ambon pri levi roki kora služil pa je za petje sv. evangelija, za pridigo in cerkvena oznanila. Brž za korom dviguje se za več stopnic vzvišeno polokroglo presvetišče, katero v vsem kaže, da njegovo zidanje spada še v starejši čas. Veliki altar pokriva na štirih stebrih sloneč baldahin, ki je bil nekdanj z zagrinjali obdan. Duhoven, ki je stal med sv. mašo proti ljudstvu obrnjen, to je, po cerkvi dol gledajoč (kar se godi tudi še dandanes v tej in v vseh bazilikah), bil je med povzdigovanjem od teh zagrinjal zakrit, kakor je bila namreč v jutrovih in tudi večernih deželah navada.

Ob podboji pri desni roki presvetišča je pozlačen tabernakelj v obliki gotičnega oboka (iz l. 1229), kjer se je nekdanj shranjevalo presv. Rešnje Telo, zdaj pa služi kot shramba za sv. Olje. V ozadji presvetišča stoji marmelnast škofijski prestol; njemu ob obeh straneh pa so sedeži za duhovščino. Sprednja stran presvetišča (slavolok) in tudi vse njegove znotranje stene prenapolnjene so z lepimi mozaiki iz časov papeža Paškala II. (1099—1118). Med lepimi arabeskami nahajajo se slike Kristusa, njej ob straneh pa dvanajsterih apostolov. Nad obrobkom (Gesims), ki je vravnana vrh

teh slik, vidi se kot v predpodobah (sinnbildlich) trinajstero ovác. Na vrhnem osredku presvetiščnega oboka je slika križanega Izveličarja, ob straneh pa sta mu Marija in sv. Janez. Snežno-beli golobi kot predznamenja odrešenih duš frfetajo okoli debela križavega, in pijó kapljice, ki rosijo iz ran Kristusovih. Vsa druga planota obokova pa je prenapolnjena s slikami svetnikov in raznopisanih tic, katere poslednje posedajo po trsji vinske trte, ki se vije namesti arabesk med vsemi temi podobami.

Slednjič naj omenim še onih prostorov v stranskih ladijah, ki so bili nekdanj tudi omejeni z marmelnastimi ograjami in kateri zdaj služijo kot kapele. Prostori na levi strani bili so v starokrščanskem času vravnani in odkazani med božjo službo kot sedeži postarelim plemenitim gospém (matronam) in Bogu posvečenim devicam, uni na desni strani pa menihom.

(Dalje prihodnjič.)

Mnogovrstne novice.

* **Petinsedemdeset ljudi zgorelo.** V Milwaukee-u, največem mestu severno-amerikanske države Wisconsin, pripetila se je v noči od 9. na 10. dan januarja t. l. grozovita nesreča. V največi in najiminitnejši gostilnici mesta „Newhall House“ začelo je goreti proti 10. uri ponoči. Koj so bili sklicani gasilci in tudi prišli so kmali, pa vkljub vsemu prizadevanju niso mogli pomagati. Ogenj rasel je tako hitro, da v vsem velikem poslopju ni bilo moč priti do nobenega hodišča. Popotniki v hotelu pobijali so okna, klicali na pomoč, pa ni je bilo. Oni, katerih okna so peljala na cesto, poskakali so dol, ko ni bilo nobene pomoči, drugi pa, katerih sobe so okna imele na hodišča in dvorišče, bili so zgubljeni. In tako se je zgodilo, da je 75 oseb smrt našlo v ognju. Izmed popotnih, ki so skozi okna poskakali, je 16 težko ranjenih. Med zgorelimi so trije kletarji in brat gostilničarja. V malo urah pogorelo je vse poslopje do tal in škoda je velikanska, ker je bila hišna oprava posebno dragocena.

* **Nesreča na morji.** Na parobrodu „Donau“, ki se je peljal z Bremena v Newjork, nastal je 3. januarja t. l. ponoči ogenj. Vendar se je posrečilo, ogenj pogasiti s parnimi gasilnicami po štiriurnem gasenju. Popotniki bili so grozovito preplašeni, vreme viharo, morje nemirno, čolni bili so pripravljeni za rešitev. Ogenj nastal je o lastnem vnetju. En del blaga je zgorel, več del pa je ostal nepoškodovan.

Ob ustji reke Mersej (Angleško) strčnili ste dve barki, vapor „City of Brussels“, ki je ležal zasidren ob ustji reke, in si ni upal zaradi megle naprej, ob to barko je trčil vapor „Kirby Hall“, ki je na svoji prvi poti prišel iz Glasgova in je hotel v Liverpoolu še nekaj naloziti. Prva barka se je potopila, vtonila sta dva popotnika in 8 mornarjev, ki so iskali zavetja na jamborih, a ti so se v vodo prekucnili.

Naši dopisi.

Iz Steina ob Donavi 9. januarja. — Ne samo lansko leto, ampak tudi letos skorej po celih deželah razsajajo silne povodnje. Na staro in novo leto je tukaj neprenehljivo dež lil. Stopil se je silni sneg po gorenjih avstrijskih, solnograških in tirolskih hribih, in tako so narastli reki Inn in Traun, kakor tudi drugi potoki in pomnožili glavno reko Donavo. Donava je izstopila čez svoje brege in potopila mesta, vasi, polje in travnike.

Tukaj pri mestu Stein narastla je Donava 4. t. m. zvečer do 5.42 metrov, razširila se je po celem mestu. Samo s čolnichi je bilo mogoče prihajati od poslopja do poslopja. Prebivalci tega mesta so begali v prva in v druga nadstropja, po dva in trije prebivalci stisnili so se skupaj v eno sobo. Tudi pošta je izostala, ker ceste ob Donavi bile so pod vodo. Tudi most, kateri pelje od mesta Stein do mesta Mautern, bil je zaradi lesenih konstrukcij v silni nevarnosti. Marsikdo se ni upal čezenj iti. Ravno pri tem mostu preživeli smo pred dvema meseci silno nesrečo. Parna ladija „Kronprinz Rudolf“ z vlakom „Almas“ zadela je enajsto kozo (stolp) tega mosta. Porušila je tudi dve osebi, kateri ste ravno šle čez tisti stolp, s stolpom vred v globočino hladne Donave. Ena oseba se je vendar rešila. Škoda znaša do 9000 gold., ta most oskrbuje država in je edini leseni most ob celi Donavi. Dobro bi bilo, ko bi se tudi tukaj sezidal trdnjej iz železa, ker tu so tri lepa mesta Krems in Stein na levem in mesto Mautern na desnem bregu Donave. Prebivalci so večidel vinorejci. Pride veliko vinskih trgovcev iz Štajarskega in iz drugih krajev, kateri morajo s težkimi vozovi čez ta leseni most. Oplašila je tudi te ta nesreča. Prebivalci omenjenih mest niso bili samo brez pošte od severne, ampak tudi od južne strani. Železna cesta (Kaiser Franz-Josefs-Bahn) je tudi po povodnji poškodovana in tako smo kakor zaprti od vseh strani. Ni novin, ni pisem in drugih reči dočakati po poštah. Do danes se je Donava vendar nekoliko vtekla, tako, da je vendar mogoče po mestu Stein po suhem hoditi. Toda hudo je razsajala, groza človeka obide, ako ogledava ulice, hiše in stanovanja. Vse odrto in polno nesnage. Občina Stein ima mnogo posla s cesto ob bregu, kakor tudi z drugimi ulicami. Uže je to tretja povodenj v petih letih, kar tukaj bivam.

Iz Gorice 14. jan. (Izv. dop.) Najvažnejša novica o našem domačem življenju prešlega tedna je ta, da je, kakor sem zadnjič poročal, naše polit. društvo „Sloga“ 11. t. m. zvalila k občnemu zboru nekaj nad 30 rodoljubov vsake vrste, in je napovedane predloge zbor enoglasno sprejel. Po takem imajo se osnovati v Gorici otročji vrti, začetkom eden, pozneje pa več, po moči dohodkov. Društveni odbor ima nalogo, da stori potrebne korake za dovoljenje otročjih vrtov, in da nabere prostovoljnih darov v pokritje potrebnih stroškov. V dotiki tega sklepa je zborova resolucija, da se naučno ministerstvo naprosi, da napravi pri tukajšnjem izobraževališči za učiteljice poseben tečaj za poduk v vodstvu otročjih vrtov in da ustanovi pri istem izobraževališči slovenski otročji vrt. — Sklenil je na dalje zbor, odpisati peticijo do naučnega ministerstva in na državni zbor, da bi se jezikova ravnopravnost izvršila tudi v naših šolah, kjer se, kakor na zgorej, tako tudi na zdolej, samo nemški podučuje. Prošnja, ki se je pri nas uže tolikokrat ponavljala, ima to pot nekoliko spremenjeno lice in obseza te le točke: 1. naj se vpelje na c. kr. deški šoli v Gorici v vseh 4 slovenskih razredih slovenski kot učni jezik; 2. a) naj se vpeljejo na c. kr. gimnaziji in c. kr. realki v Gorici vstrični razredi s slovenskim kot ucnim jezikom v vseh predmetih in naj se ohrani v vseh razredih nemški jezik kot obligaten predmet; 2. b) ali pa naj se prestrojite c. kr. gimnazija in c. kr. realka v Gorici v dve c. kr. realni gimnaziji s slovenskim kot ucnim jezikom za vse predmete v vseh razredih na eni realni gimnaziji, z laškim kot ucnim jezikom v vseh razredih za vse predmete pa na drugi realni gimnaziji. Nemški jezik naj bi se podučeval kot obligaten predmet na vseh razredih obeh realnih gimnazij; 3. naj se vpeljejo na c. k. dekliški šoli, ki je združena z izobraževališčem za učiteljice v Gorici, 4 vstrični razredi s slovenskim kot uč-

nim jezikom v vseh predmetih; 4. naj se vpeljejo na c. k. izobraževališči za učiteljice v Gorici vstrični razredi s slovenskim ucnim jezikom, v vseh 4 razredih in v vseh predmetih in z nemškim jezikom kot obligatnim predmetom v vseh 4 razredih. — Kot gospodarsko točko je zbor sprejel ta predlog: „Občni zbor priznava nujno potrebo in korist ljudskih posojilnic in izvoli osnovalni odbor z nalogo, da ustanovi „Goriško ljudsko posojilnico“ po uže izdelanih pravilih, ki se mu izročijo. V osnovalni odbor so se izvolili: dr. Nik. Tonkli, dr. Aleksij Rojic, čast. g. Matija Kravanja, dr. Anton Gregorčič, prof. Berbuč. Konečno se je izvolil nov odbor društva „Sloga“. Dr. Jos. Tonkli je zopet izvoljen za predsednika, dr. Anton Gregorčič pa za podpredsednika. V odboru sedé še ti gospodje: Andr. Jeglič, Fr. Povše, dr. Nik. Tonkli, dr. Aleksij Rojic, Jož. Nanut, dekan Peter Kobal, Jož. Mašera in Andr. Kocijančič.

(Konec prih.)

Z Motnika 13. jan. — Kakor je znano, je c. kr. poštno hranilnično vodstvo na Dunaji z 12. dnem tega meseca vvedlo po nekterih naših poštah poštne hranilnice. Država naša je s tem o napredku precejšen korak naredila; tako se dá sčasoma kapital oderuhom iz rok izviti in korist od njega zá-se obrniti — to je njena misel z napravo poštne hranilnic. Sedaj nam ni drugega misliti, ko čem več bo vložnic, tem boljše bo za državo in za državljane, ker bodo gotovo v par letih milijone nesle, se bo naš kredit mnogo povišal.

Nezmerne koristi pa je tudi za občinstvo. Čeravno bo dobival le 3 procenle obresti, je še zmirom na korist vložniku zato, ker so vsa občila, kar poštne vložnikovo hranilnico zadevajo, poštne prosta. Mnogim se bo po tej napravi ponudila varčnost, ko bo imel vsak priliko, denar v poštne hranilnico v domačem kraju vložiti, ker navadni ljudje na deželi niso v pisavi toliko izurjeni, da bi po pošti sami v mestno hranilnico denar pošiljali; posebno ne kaže majhne zneske tako pošiljati, še manj pa nalašč iti dva ali tri dni daleč.

Učiteljem kakor starišem je nova prilika dana, po poštne hranilnicah svojo deco k varčnosti napeljevati, ker ravno v varčnosti obstoji naša bodočnost.

Z Dobrove pri Ljubljani 15. jan. — Včeraj imelo je tukajšnje bralno društvo svoj letni občni zbor, v katerem se je volil nov odbor. Izvoljen je bil za predsednika dr. Poklukar, za njegovega namestnika župan Jože Zorec, za tajnika in blagajnika Peter Cebin, učitelj, za odbornike pa Fr. Marinko, Jernej Pleško, Matija Erbežnik in Matija Grapar. — Gosp. župnik Jernej Babnik prosil je, ga za zdaj oprostiti od odborništva zaradi bolehnosti.

Društvo šteje 66 udov. Dejanski in častni ud bil je tudi pokojni dr. Bleiweis in prav zanimiv je spominek, katerega hrani naše društvo od njega, v katerem piše do društvenega prvomestnika za dan otvorjenja društva dne 11. aprila 1875. leta, omenivši poprej, kako zelo obžaluje, da mu ni moč osebno vdeležiti se te slovesnosti, ker je poprej obljubil, voditi prvi zbor ravno ta dan odprte čitalnice bizoviške.

Pismo glasi se dalje tako-le: „Ker po takem morem le v duhu pričujoč biti pri Vaši slovesnosti, zato, prečastiti gospod prvomestnik, prosim Vas naznaniti zbranim Vašim Dobrovčanom prisrčno moje veselje, da so ustanovili bralno društvo, to je, narodni dom za poduk in poštne razveseljevanje; — recite jim, da na poduku dandanes svet stoji, po katerem si tudi kmetijski gospodarji zamorejo pridobiti potrebnih vednosti, da jim zemlja več dohodkov nese, kajti davkov in drugih potrebščin je čedalje več, kmetovalec pa, ki ima le kakih 5 ali 10 oralov njiv in travnikov, zemlje ne more raztegniti na 15 ali 20 oralov; al podučen po skušnjah

drugih, ki se po svetu delajo, zamore povzdigniti in pomnožiti dohodke na dvakrat ali trikrat več.

Pripomoč za pridobitev mnogovrstnih koristnih podukov v gospodarstvu pa mu dadó za malo soldov čitalnice ali bralna društva po bukvah in časnikih dobrih.

Pa še na drugo stran so bralna društva velike koristi. Vsaj tudi vrli naši Dobrovčani vedó, kako gosence nemškega brezverstva predrzno skušajo objedati drevo naše svete vere, in kako lahko neumnega človeka osleparijo krivi preroki. Kdor pa bere poštene časnike in bukve, stoji kot skala trden, na kateri se razbije naval zapeljivcev, ki se tudi med poštene kmete silijo.

Povejte jim to, prečastiti gospod prvomestnik, v mojem imenu, pa prosim Vas tudi, da me vpišete med ude Vašega društva, kateremu bom tudi rad kake bukve podaril za bukvarnico njegovo.

In naposled recite danes zbranim udom tudi to, da jim naše starodavno geslo: „vse za vero, dom in cesarja“ zmirom in povsod sveto ostane; to geslo bode naj tudi čitalnici Dobrovski streha, pod katero se bodo varno in srečno shajali.

Živila čitalnica Dobroviška!

Tukaj začela je zima zeló pobirati stareje ljudi, v praznikih umrl je 82letni starček Rupnikov, pretekli teden pokopali so najstarejšo osebo v fari, 95letno ženico z Gaberja, k zadnji nedelji pa ste zopet nagloma umrli Zdešarca, svakinja pokojnega kanonika Savašnika, in pa Selančkovka, žena odličnega sadjerejca Franc Bizjaka.

Še eno imam danes potožiti. Kedarkoli je v Ljubljani živinski somenj, pritepe se cela truma ciganov, pod njihovimi rokami gine pa, kakor znano, vse; nekaj beračijo, nekaj prisilijo, večidel in kolikor morejo, pa krađejo, posebno obleka in kuretna jim diši. Naj vendar gosposke take dni napotijo žandarjev k nam, da jim malo podkurijo! Sicer bilo bi pa res čas, da bi se ciganom enkrat za vselej nemogoče storilo vlačuganje po naših deželah!

Iz Železnikov 13. jan. (Zima; bolezen.) Po besedah mojega zadnjega dopisa v „Novicah“ dozda v resnici letošnja zima še ni bila prehuda. Sneg, ki je bil padel k božičnim praznikom, in kateri bi bil za silo tudi služil v dober sninec, ako bi bilo ostalo mrzlo, je bil čez malo dni zopet skopnil. Te dni nas je vnovič zagrnila plitva snežna odeja. Da bi obležala vsaj za mesec dni!

Če si po naših krajih želimo o tem času snega, je stvar čisto naravna. Ruda, oglje in lesovje se z visocih gorá dovaževati zamore po večem le po snincu; če tega ni, ljudje nimajo dela, pa tudi zaslužka ne. Obojega pa so potrebni. — Želimo si pa pri nas bolj mrzlega zraka tudi zaradi vladajočih bolezni po nekaterih krajih naše doline. Koze, ki so rogovilele prej precéj hudo okoli našega trga, vgnjezdile so se zdaj tudi k nam. Poskušala pa je pri otrocih tudi davica; toraj nam je tukajšnja šola začasno zaprta. J. L.

Iz Ljubljane. Gosp. deželni predsednik Winkler vrnil se je preteklo nedeljo z Dunaja, kjer je imel uradno opraviti. — Dunajski časniki ugibali so vsled migljeja iz Ljubljane, ali nima to potovanje zveze z razpustom kranjskega deželnega zbora? To ugibanje samo kaže dosti jasno, da uže „vitežki patrioti“ sami previdijo in čutijo, da so nemogoči za prihodnje, da je sedanji deželni odbor trn v zdravem mesu našega političnega življenja, ki mora proč. — Naši nemškutarji čutijo bližnji konec svoj, in zato še divjajo, kakor besni. — Naj le malo še potrpe, rešitev se jim bliža bolj in bolj, in ako bodo prihodnje volitve proste, kakor smemo pričakovati, potisnili se bodo naši junaški „Deutschkrainerji“ v tisti kot, za katerega se imajo zahvaliti deželnemu volilnemu redu pri našem tako imenovanem „vélikem posestvu“.

Brez tega privilegija bi jim tudi oni kot ne pripadel več. — Tedaj le malo še potrpite, kmalu pride dan rešitve!

— (*Učiteljstvo naše dežele*) prikazuje čudne, žalostne izrastke: zadnji deželni zbor imel je povod zaradi nadzornika Linhardt-a interpelirati c. k. deželno vlado. Vlada obljubila je one znane zadeve preiskati, pa o vsem tem se ni čulo nič več. — Upamo, da se vendar vsi oni Linhardtovi čini v kočevskem in črnomaljskem okraji niso vtopili v morje pozabljenosti, katero se imenuje uradno „ad acta“ ali po domače „pod klop!“

Pa tudi njegov naslednik v Kočevji, c. kr. nadzornik Spintre, neki ne kaže ravno izredno dobrih lastnosti za nadzorovanje, ako je res, kar se je bralo v časnikih, da je bil uže enkrat obsojen zaradi zoperpostavnega strahovanja v šoli, in da mu pretí še nekaj tacega.

Najbolj žalostno pa je to, kar se je zadnje dni bralo v časnikih, da je bil še le to jesen imenovan podučitelj Ž... v Šiški v zapor dejan zaradi večje sleparije izvršene z dvema tovarišema pri gospodarji kamniškega okraja. — Da se kaj tacega zgodi pri učitelji, za čegar službo se je neki potezavalo zeló veliko prosilcev, strmi ves svet in poprašuje se po pravici: Kam pridemo z odgojo naše mladine, ako se ne bodo strebile s strogo roko množče se pleve med našim, sicer po zaslugi pohvaljenim učiteljstvom?

— Včerajšnja „Laibacher Zeitung“ zopet odgovarja tukajšnjim nemškutarjem, ki se pritožujejo v svojem lističu, da uradni list ne brani uradnikov, katere baje napadajo slovenski listi. — „Laib. Zeitg.“ o tej zadevi med drugim piše: „mi se tedaj ne potezavamo za uradnike, ki svoj poklic in svoje prisege tako zeló prezirajo, da se javno družijo s propagando zoper vlado, da nastopajo kot agitatorji za stranko, katera hoče propad vlade in ostaja njenim pomirljivim namenom nasproti na stališči trdega zanikovanja“. — Dalje: „Ako nekateri uradniki — in teh je hvala Bogu le malo — ne vstrezajo spravljamim namenom vlade, ako se dajo voliti v agitacijske odbore, ako se vdeležujejo shodov, pri katerih se vladi izreka nezaupanje, ako pripomorejo pri ščuvanju in se tako izpostavljajo pritožbam zoper se, bila bi velika hiba, da! pravproti naši dolžnosti, ako bi take uradnike, ki ne ravnajo po namenih vlade, jemali v svoje varstvo.“

— (*Sokolova „maskerada“*) vršila se bode letos v prostorih prejšnjega strelišča. — Kakor čujemo, delajo se za njo uže velike priprave in se je nadejati, da bode tudi letos prav mnogobrojno obiskana. Taisto zopet v čitalnici prirediti, stavile so se Sokolu nekake zapreke po policiji, in to zaradi pretesnih prostorov.

— („*Brenceljna*“ 1. šten.) je prišla včeraj na svitlo v prav lepi obleki, z mikavnim gradivom in dvema večima podobama o laški „irredenti“.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Pretekli ponedeljek pričelo se je zopet zborovanje državnega zbora. Na dnevnem redu ni bilo pomenljivega. — Novoizvoljeni poslanci grof Attems, dr. Hirsch in Vielgut storijo obljubo. Pomenljivi pa so predlogi vladini, katere je zbornici predložila po obljubi v prvi seji letošnjega zborovanja, namreč: postavo o obrtniškem davku, o obdavčenju onih obrtniških podvzetij, katera imajo dolžnost, polagati javni račun, o davku na rente, in pa o osebnem dohodninskem davku; tedaj lepa vrsta davkov, pri katerih bo